

Secde Vakti

– Şahan · 03 Nisan 2015

Gönlüm giryân, aksa çağlasa her yana. Ne silah olmalı ne hedef sadece seccade.

Gözde ayrılık, gözle ayrılık ellerim kavramasın boşluğu ya da beni, seni, onu ellerim sadece seccade.

Hırıltılı nefesim ya da nefsimin kanlı dişleri, boğuldum tükürüğümde dilim uyuşuk, sessiz, bırak sadece tekbir.

Karanlık hücrelerimin köşesini tutmuş bozuk veya bozulmaya meyilli çekirdek. Düşse toprağa ne ot ne çınar sadece kabir.

Adımlar zikzak, deforme olmuş ayakkabılarla sürrealist ressamın tarlalarında düşeyaza ya da sadece ömür belki özür.

Kır demir atın eyersiz şahlanışında düşen süvari gözlerin aya düşmüş yalnız muştulu mehtapta.

Sakat beyinlerin devinimleriyle oluşan dışadönük anafordlarda kıvranan zavallı ruhlar bitapta.

Edep; raflarda kitaplar arasında tozlu aşkla dost, Zümrüd-ü Anka bilir ancak yanmayı; Ey yanan Doğrul!

Vakit artık sabah.

Kütüklere koyma zamanı başları, bekleyerek Sevgiliyi sabırla, selamla dillerde zikir, gönülde "ah".

Açtım bağrımı sulansın sahra.

Düşünce; dağların altında kalan çaresiz karınca kolonisi; fikir çıplak elle tutulan eşek arısı kovanı. Aşk ise o kovana girecek baş, yan tarafımdaki zehirli yara karartsa da göz aklarımı.

Üryan fikirlerden fıskırmaz ki gül tomurcukları, ancak tıka basa ot dolu fil nefsinde insan müsveddeleri.

Anahtar yok ya da şifreli ama şifre hep içeride aynı yerde sadece daha derin kimisi.

Saksağan güzelliğinde hayran olunan leş yiyiciler yeter kıyamınız kibir putlarınızla. Yıkılın artık dizleriniz üstüne çünkü şimdi Secde Vakti....